

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Modesti Tavbengall Apologeticus Adversus Umbras Oratij Melliti

Hansiz, Marcus

Pragæ, 1723

Caput XVII. Contra Nepotulum Melliti, id est Libellum secundum Anno
1721. editum. Mellitus in scribendo privilegiatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39569

CAPUT XVII.

Contra Nepotulum Melliti, id est
Libellum secundum Anno 1721.
editum.

Mellitius in scribendo pri-
vilegiatus.

VENIO ad secundum Libellum, quem Mellitus dissimu-
lato nomine sub persona Petrini Societati JESU
universæ longiori meditato velut monumentum erexit.
Bellum sane opusculum, in quo illud innocentissimum &
venia dignum, quod pateat Melliti esse progeniem,
Quis enim hoc cognito jam vel miretur? vel indigne-
tur? vel ea, quæ ibi proferuntur, credat? Habet hoc
Mellitus privilegium, quod alij nonnulli ejus fursuris,
ut detrahere famæ non possit: Cur? nemo credit. In-
opia judicij, efferendi, quidquid venit in buccam, Passio
omni ex parte suis se cornibus prodens, Cura professa con-
quirendi centones & mendacia quæque, umbræ & phan-
thasæ meræ, tum & malitia vecors, omnia in malum in-
terpretandi, ex optimis principijs conclusiones ridiculas
colligendi, denique anxium studium e rosis passim ac flori-
bus

bus exfugendi virus, præterea notæ illæ cantilenæ impudentiarum, insaniarum, scandalositarum, vertiginositarum, & similes, quæ sine numero decantantur, Hæc, inquam, & talia (quis putaret?) loquentem a scelere & flagitio excusant, ejus innocentia patrocinantur, adeo, ut, cum omnia agat ad famam denigrandam, nihil minus tamen agat, quam denigret: quia nemo credit. Loquere, Melite, scribe, confarcina, buccina, quidquid vis; ut conscientia tua consulas, hoc tantum facito: Nomen tuum adde: Sic scribo, ut agnoscaris: innoxius eris: nec læsum se a te quisquam, nec famæ suæ demptum putabit: Cur? quia nemo credet. Præclarum hominis in hac vita privilegium, ut quod nec justis quidem concessum, ipsa sua deerratione consiliisque perversis obtineat, ut peccare in proximum, nec si velit, possit. Ne tu omnium hominum, qui adhuc in orbe terrarum extiterint, justissimus, æquissimusque es, de quo, quantum etiam calumnieris, nemo merito queri, nemo indignari queat, illo unico in te redeunte proventu, ut ridearis & exhiberis. Nunquam ego profecto, qui te potius objurgandum castigandumque susceperam, credebam fore, ut innocentia tuae integritatisque contra, qua vellem, testis & prædicator existerem. Eo me humanitas, quam ex te tamen minime didiceram, perpulit, ut ad illustrandos fumos tuos, qui caput ohnubilant, opportunum ducerem tibi sancto & innocenti homini indui radios, quibus illa fumorum densitas aliquantum illustretur. Aram tibi jam fere condideram, linguamque tuam & calamum admirationi publicæ proponerem, inscriberemque in propatulo hæc verba: *Lingua & calamus Privilegiatus*: Hæc, inquam, propemodum feceram, nisi idem privilegium certis hominum generibus datum scirem: pueris nimirum, stultis, ac graviter morbidis, quibus, ut tute nosti, natura ipsa id præ aliis licere dedit, ut impune, quod libeat, eloqui possint. Te tamen his hominum classibus imputo

minime, novæ tamen speciei hominem te esse, mihi plane persuadeo, ut qui novo plane munitus sis seu a natura, seu ab hominum omnium conventionem privilegio: quod nemo facile extra utopiam adipiscatur. Enge! præclare! Quid erit, quo minus & in me hujus privilegii beneficio utare, scurræque me, qui refellere non possis, appelles, appellabis; licet. Nihil peccabis: nemo enim a te, qui longe atrociora in viros sanctissimos gannias, simile quid in me profectum mirabitur: ingenio tuo tribuet, non aliorum magis conceptum facundo: Cæterum memineris, ab Apostolo interdicti quidem scurrilitatem. Sed illam tantum, quæ ad rem non pertinet, Eph, 5.

Hoc ergo privilegio munitus, ausus es aliquid, quod ne Ajax quidem aut Achilles. Libellum alterum abortisti ingenii tui miserabile specimen, Liceat tibi Mellite loqui, quod vis, liceat viros honestos fuligine aspergere: Clazomenius es, de numero illorum, de quibus Ælianus L. 2. c. 15 Clazomenii quidam, inquit, Spartam venientes, per injuriam & factum, Thronos ephorum, in quibus sedentes jus dicere, & de rebus Republicæ constituere consueverant, fuligine resperferunt, Ephori re cognita, sensuque molestiæ presso, per præconem publicum jussere proclamari hoc mirandum: *Liceat Clazomeniis indecore facere.* Habes ergo Mellite, quod horum privilegio gloriare; *Liceat tibi indecore scribere.* Tu sis Clazomenius, ego mallei Spartanus. Tibi fædum, quod liceat; His honestum, quod ferant.

†

CA-